

11. Marcin Zegadło - ŚWIATŁO POWROTNE

Marcin Zegadło (ur. 1977) – poeta, absolwent wydziału prawa Uniwersytetu Łódzkiego.

Publikował w „Studium”, „Undergruncie”, „Pro Arte” i w „Red.”, „Pograniczach”, „Czasie Kultury”, „Tyglu Kultury”, „Kresach”, „Zeszytach Poetyckich”, „Odrze”, „Chimerze”, „Gazecie Wyborczej”, „Akcencie”, „Fabulariach” oraz internetowych magazynach „Helikopter”, „Dwutygodnik”, „Szafa”. Laureat konkursów literackich. Autor pięciu tomów wierszy: Monotonne Rewolucje (Łódź 2003), Nawyki ciała śpiących (Kraków 2006), Światło powrotne (Łódź 2010), Cały w słońcu (Łódź 2014) oraz Hermann Brunner i jego rzeźnia (Szczecin 2015) .

Mieszka w Częstochowie. (https://pl.wikipedia.org/wiki/Marcin_Zegad%C5%82o)

Światło powrotne to światło wskazujące drogę. Jak blask odległej latarni morskiej pozwalającej snuć domysły o zarysie lądu. Choć ziemia, na którą się wraca z morza, nie jest już tym samym światem, który się opuszczało, i ten, który widzi światło latarni, nie jest też tym, który wyruszał w podróż. Wszystko jest powtarzalne i niepowtarzalne zarazem. To droga otwarta dla każdego. Nie każdy jednak potrafi pisać o niej tak jak Zegadło. Radosław Wiśniewski